

FRED EN DE GEPATENTEERDE DUMMYKEEPER

Als leraar heb ik slechts vijf of zes leerlingen zo enthousiast gekregen dat zij ook Klassieke Talen zijn gaan studeren. Toegegeven de helft van mijn, bijna dertig, docentenjaren heb ik meer als anti-propagandist gefungeerd dan als pleitbezorger (waarom zes jaar studeren als die “handel in antiek” bijna zeker tot werkeloosheid leidt?).

Deze voor een classicus redelijk negatieve houding heeft enkele jaren aan mijn geweten geknaagd, maar naarmate de schoenendoos met ansichtkaarten van oud-leerlingen uit de Provence, Italië, Griekenland, Turkije en Egypte verder aangevuld raakte kwam mijn gemoedsrust geleidelijk aan terug. Vooral de extatische berichtgeving van leerlingen van wie ik veronderstelde dat ze in dat “mediterrane puin” niets te zoeken hadden vervulde mij met grote voldoening.

Wat mij echter nog vrolijker stemde waren de bridgeavonturen van oud- cursisten die mij vele jaren lang werden toegezonden: Jozef uit Parijs: “We zijn onder het bridgekleedje gestopt, maar we mogen zonder hard feelings van de tegenpartij volgend jaar terugkomen”. Max uit Deauville: “Toen ik ontdekte dat de Valet de boer was hadden we gelijk al twee nullen op drie spellen te pakken.” Gert-Jan uit Juan Les Pins: “Mijn partner lijkt op de hete-luchtventilator van de bridgetent; veel geblaas en weinig effect.” Rob uit Stockholm: “Je vangt hier twee vliegen in één klap; mooie blondjes die ook nog leuke dingen met bridgekaarten weten te doen.” Bart uit Warschau: “Klaveren is hier zwak of sterk. Dit geven ze duidelijk aan, want ze blijven alerteren tot 7 SA”. Nogmaals Gert-Jan uit Bali: “Jammer dat het de vorige keer in de Posthoorn samen wat minder goed ging. De dag daarop liep het met Jan Jansma heel wat beter.” (Noot van schrijver dezes: Dat klopte helemaal , daags na de Posthoorndrive won Gert-Jan Paulissen met Jan Jansma in Tilburg het Interpolistoernooi!)

Tot nog toe is Fred onvermeld gebleven. Dat is met opzet gebeurd omdat hij als een apart geval dient te worden beschouwd. U moet namelijk weten dat een onontkoombare lotsverbondenheid hem en mij zes jaar lang tot elkaar veroordeelde; in de eerste klas Latijnse grammatica, in de tweede beginonderricht Grieks, daarna met de regelmaat van de klok: Ceasar in drie, Xenophon in vier, Tacitus in vijf en Homerus (of nog meer) in zes. Toch was zijn langdurige relatie met “de antieke hap” niet direct dát wat ons samenbond maar vooral het aanstekelijk enthousiasme waarmee hij de bridgekaarten hanteerde na afloop van de vrijdagse lessen. Zijn toewijding op bridgegebied was namelijk recht evenredig aan de wijze waarop hij zich door het klassieke onderwijs heenwerkte. Inventief en creatief tegelijk zag hij steevast kans om enerzijds in ieder geval één lesuur per week te besteden aan het oplossen van bridgeproblemen met de rechterbuurman en anderzijds (bij een onverwachte lesbeurt) aan het oplepelen van een meestal van de voorbuurman “geleende” vertaling uit het klassiek repertoire (Tacitus, Homerus etc.) Maar omdat nu eenmaal in Nederland de gymnasiale pret niet meer dan zes jaar duurt diende ook Fred zich op een voortgezette studie te bezinnen.

Tot zijn eigen geruststelling hoefde hij als alpha niet al te veel te plussen en te minnen, want er waren drie aspecten die hij in ruime mate beheerste: Latijn, Grieks en Bridge. Fred zou Fred niet zijn als hij op dit gegeven geen ludieke theorie had opgebouwd: “Voor een studie theologie is Latijn en Grieks vereist. (Dit was een eis die 25 jaar geleden gesteld werd). Als ik na mijn doctoraal uit hoofde van mijn functie godsdienstdocenten, bijbelexegeten en pastores moet uitnodigen kan het diepgaand debat ter afwisseling worden gecombineerd met een paar flessen goede wijn en een partijtje bridge.”

Door deze visie gesterkt begon Fred aan een studie theologie in Nijmegen. Na zes universitaire jaren en een doctoraal ervoer hij echter dat de alledaagse praktijk haaks stond op zijn levensideaal en dat de rest van zijn loopbaan in geen geval zou bestaan uit de prediking, respectievelijk verkondiging van het Rijk der Hemelen.

Maar ook nu weer was Fred gis genoeg om snel een aanvaardbaar compromis te vinden: “Men is theoloog of men is het niet”, vond hij. “Als ik nu mijn eens mijn studie inruil voor een soort lekenapostolaat dan beoefen ik twee deugden tegelijk: Ik laat mijn carrièreplaatje voor wat het is)de theologie aan de theo-freaks, hiep hoi!) en ge mijn medemens gelukkig maken door hem intellectueel te verheffen met een denksportspel...bridgen.” Teneinde ook op dit gebied optimaal te kunnen communiceren met zijn ‘naasten’ had hij het binnen enkele jaren gebracht tot bevoegd docent, wedstrijdleader en 1° divisiespeler. Hierna solliciteerde hij bij de Hotels Val Monte en Berg-en-Dal als begeleider bij bridgearrangementen, werd (uiteraard) aangesteld en verricht dit werk sinds jaar en dag naar ieders tevredenheid. Hiermee zou alles gezegd zijn als Fred een vergeetachtig persoon was. Maar dankzij periodieke telefoontjes en ansichtkaarten houden wij elkaar in de gaten en proberen bij voorkomende gelegenheid jaarlijks minstens één toernooitje samen te spelen.

De laatste afspraak was de terrassendrive in Tilburg op 25 juni, een vrij merkwaardig gebeuren dat zich in principe afspeelt op de terrassen van een aantal Tilburgse cafés. Als het regent zit men echter binnen en als het niet regent maar wel waait heeft men op het terras een dummykeeper ter beschikking, een plankje met twee elastiekjes waartussen de kaarten geschoven kunnen worden waarop de Tilburgse organisatoren zó trots zijn, zo gaat tenminste het verhaal, dat zij er patent op hebben aangevraagd.

Het behoeft geen betoog dat deze zondagmiddag met 25 graden en volop zon ons de grootste pret bezorgde. Omdat Fred de hoofdrol speelt zullen we hem de eer geven die hij in ieder geval op drie spellen verdiende:

West	Noord	Oost	Zuid
-	1SA	pas	3SA

allen passen

		♠AT72	
		♥VB53	
		♦V84	
		♣AH	
♠HB953			♠V
♥62			♥H874
♦AB765			♦T932
♣6			♣B742
		♠864	
		♥AT9	
		♦H	
		♣VT9853	

Uitkomst ♥4

Laat u de ♥9 in zuid houden en gooit u er de ♥3 onder? Dan kunt u het verkeerd doen want u moet om vijf klaveren te ontwikkelen tweemaal naar de Harten toespelen. Als u namelijk na ♣AH een beetje verstrooid vanuit noord ♥5 naar ♥A-T speelt en oost legt de Heer in dan gaat het licht uit. U heeft zich dan geblokkeerd. Fred loste dat probleem eenvoudig op door ♥9 met de Vrouw over te nemen en tien slagen te maken voor een bijna-top. U had dit uiteraard ook gedaan!

		♠V93	
		♥A3	
		♦AT8654	
		♣H8	
♠AHB7			♠82
♥HV642			♥T9875
♦V2			♦-
♣52			♣VBT964
		♠T654	
		♥B	
		♦HB973	
		♣A73	
West	Noord	Oost	Zuid
-	-	-	pas
1♥	2♦	4♥	5♦
pas	pas	5♥	pas
pas	doubleta.p.		

Zoals u ziet 11 slagen voor NZ in ruiten en tien voor OW in harten. Een uitstekende beslissing dus om er na 5♦ nog 5♥ uit te persen. Fred had hier overigens een logische verklaring voor door de Law of Total Tricks te introduceren. Een mij volstrekt onbekende wet die stelt dat als de punten ongeveer 20-20 zitten het aantal slagen dat de wederzijdse partijen kunnen maken gelijk is aan het aantal troeven in de gecombineerde handen. Kende u deze (vreemde) theorie?

		♠5	
		♥AV976	
		♦9542	
		♣732	
♠7			♠AHVB932
♥HT53		♥B4	
♦A76			♦H8
♣AVBT6			♣95
		♠T864	
		♥82	
		♦VBT3	
		♣H84	

In plaats van 6♠ bracht Fred's pareninstinct ons naar het contract van 6 SA in de goede westhand dat door de gunstige klaveren distributie bijna alle punten opleverde.

Als u tot een weekend arrangement in Val Monte of Berg-en Dal besluit wilt u dan Fred de hartelijke groeten van mij doen?